

dende Syn i første og anden Instans at afgøre, hvorledes og i hvilket Omfang disse Forbud skulle gennemføres.

P. Madsen: Ja, jeg ønsker egentlig ikke at gaa den ærede Ordfører i Bedene i Forsvaret for Lovforslaget og Ændringerne dertil, men jeg har dog Lyst til blot at sige nogle faa Ord, særlig med Hensyn til § 1, Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 af Udvalget, og Ændringsforslaget under Nr. 1 til samme Paragraf af 21 ærede Medlemmer. Der er udtalt, at det, det først og fremmest gælder om, er Kystsikring eller Fredning, hvad man vil kalde det, og det er jeg fuldstændig enig i. Jeg mener ogsaa, at det er det, vi først og fremmest bør se paa, naar der er Tale om at lovgive paa dette Omraade, men jeg tror ogsaa med dette Syn paa Sagen, at det er fuldt vel forsvarligt, saaledes som Udvalget har stillet sig. Man maa jo nemlig huske paa, at der ikke bliver Tale om at nedlægge Forbud, undtagen Ejeren selv begærer det, og at der kan nedlægges Forbud paa en enkelt Del, uden at der nedlægges Forbud paa de andre Dele. Naar man saa endvidere lægger Mærke til dette Ændringsforslag under Nr. 1 af Udvalget, hvor der staar: „Forbudet maa ikke udstrækkes til de Dele af Kysten, hvor det ikke er nødvendigt, eller til de Arter af ovennævnte Genstande, hvis Borttagelse ingen Skade kan medføre for Kystens Sikkerhed“, forekommer det mig, at det for Lodsejeren er tilstrækkeligt, naar han altsaa fuldstændig har i sin Magt at bestemme, om han vil have nedlagt Forbud eller ikke. Der kan altsaa blive nedlagt Forbud for en enkelt Del og ikke for de andre Dele, og naar Lodsejeren kan faa Lov til at tage paa Strandbredden til eget Brug, og Forbudet kun skal udstrækkes til de Dele af Kysten, hvor det er nødvendigt, forekommer det mig, at Lodsejerens Interesser ere fuldt vel forsvarede i § 1. Jeg har derfor ment, at man meget godt kan forsvare at gaa med til Lovforslaget, saaledes som det nu vil komme til at lyde med disse Ændringer. Men jeg kan dog ikke lade være at nævne, at om end vi først og fremmest maa se paa Lodsejernes Interesse, bør vi ikke, naar der skal lovgives, ensidig se paa disses Interesser, men vi bør huske en lille Smule paa, at der er en Mængde Stenfiskere, hvis eneste Erhverv det er at fiske Sten paa Forstranden. Jeg tror, at det er uforsvarligt, uberettiget at gøre Indgreb i deres Erhverv, og naar man husker derpaa, synes

det ogsaa, at det er fuldt forsvarligt, at der tages en lille Smule Hensyn, og at der ikke uberettiget nedlægges Forbud, hvor der ikke er nogen Grund dertil. Ændringsforslaget om de løse Sten, der maa tages paa Strandbredden og paa Forstranden, er jo fremsat for at imødekomme Krav fra Fiskernes Side. Det er nemlig gjort gældende, og jeg mener med god Grund, at det er ret beklageligt for dem, at de mange Steder næsten ikke kunne faa de Smaasten, de skulle bruge til deres Fiskeredskaber. Det blev saa gjort gældende, at det ikke var forsvarligt at nævne, at det alene var Fiskerne, der maatte tage disse Smaasten, og man blev da enig om, at Ændringsforslaget skulde stiles saaledes, at det gjaldt ikke alene Fiskerne, og at man i det hele, selv om der var nedlagt Forbud, kunde tage disse Smaasten. Men det er, mener jeg, i Lodsejernes Favør. Naar altsaa det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) udtalte, at han ikke kunde have noget imod, at Fiskerne fik Lov til at benytte disse Sten, forekommer det mig, at man let maatte kunne blive enig paa dette Punkt. Jeg tror i det hele taget, at de Udtalelser, der ere fremkomne, hvorved man søger at skræmme ærede Medlemmer bort fra at stemme for disse Ændringsforslag, fordi man mener, at man derved gør uberettiget Indgreb i Lodsejernes eller Kystsejernes Interesser, ere aldeles overdrevne, og jeg mener, at det er fuldt forsvarligt at stemme for Loven med de af Udvalget foreslaaede Ændringer.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har Ret i, at man vistnok en Gang maa komme ind paa, at Staten tager Initiativ til at frede Kysten ved almindelige Regler, saa at det ikke er overladt til den enkelte Lodsejer, om han vil det. Det er meget rigtig fremhævet af det ærede Medlem, at det ikke er tilstrækkeligt, at en Lodsejer forlanger Fredning ud for sin Kyst, naar ikke tillige Naboerne gøre det, og det vil sikkert erkendes fra alle Sider af dem, der have undersøgt disse Forhold og tænkt nøjere over dem, at vore Kyster ere saa udsatte, at det er meget nødvendigt, at der fra Befolkningens og Statens Side gøres, hvad der kan, for at beskytte den mod yderligere Ødelæggelse. Man hører daglig ny Beretninger om, hvorledes Havet atter har opslugt Dele af det i Forvejen saa lille Danmark, men naar jeg ikke i Aar er fremkommet med